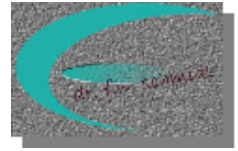

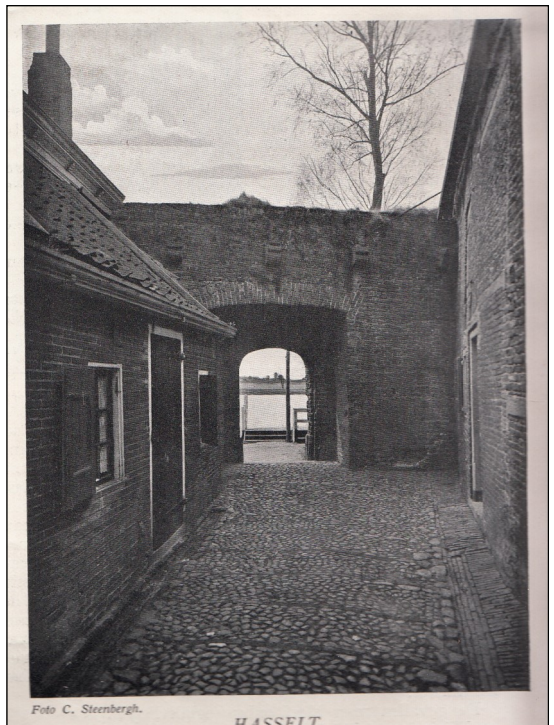
Histo-visie

Het blad Buiten

In 1907 verscheen het eerste nummer van het blad Buiten. Het was een geïllustreerd weekblad dat aan het buitenleven was gewijd. In 1936 was het over en sluiten. Het dertigjarig bestaan werd net niet meer

gehaald. De uitgevers waren Scheltema & Holkema's boekhandel en K. Groesbeek & Paul Nijhoff. Beide waren in Amsterdam gevestigd. In oktober 1921 werd een artikel aan Hasselt gewijd. Op de voorpagina van het blad prijkte een foto van de 'Kerkstraat' in Hasselt. De schrijver omschreef Hasselt als een echte stad met een fraaie deftige gracht, belommerd door iepen. Met daaraan gelegen enkele monumentale patriciërswohnungen. Een binnenwater gestoffeerd door tjalken en aken. De straten zijn leeg en verlaten, de pleintjes stil en de oude statige huizen vervallen, maar alles spreekt toch van het verleden. Het mooiste is het water.

Door het oude poortje geheel onverwacht aan het einde van een smal slopje tusschen twee huizen, ziet men het ineens flikkeren en sprankelen in de zon, of schuimen onder fellen westenwind.

Het poortje door, staat men ineens voor het ruime vergezicht over het Zwartewater. En daar is plotseling leven, vertier, het tegenwoordige. Allerlei zeilscheppen, slapen en tjalken, geven vrolijkheid en afwiss-

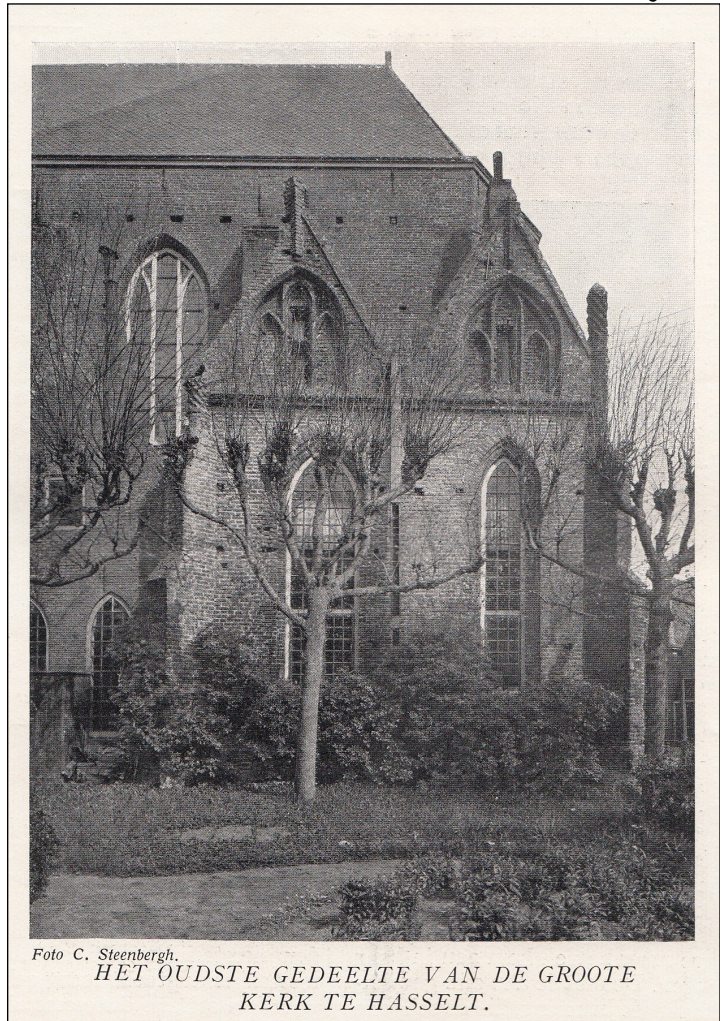

seling.

En kijkt men om van de dijk op weg naar Zwolle dan is het silhouet nog net als twee eeuwen terug. Bo-

venal steekt de toren en kerk boven het stadje uit.

De auteur beschrijft vervolgens enkele gebouwen. Te

beginnen met het stadhuis dat in 1907/08 - dus voor hem onlangs - onder leiding van J. Th. J. Cuypers gerestaureerd is. Daarvoor was het hele gebouw bepleisterd. Van der Aa omschreef het in 1848 als zijnde heel doelmatig ingericht. Hij staat ook even stil met het door Nicolaas van Galen gemaakte schilderij.

Tenslotte noemt hij nog de 'Heilige Stede'. Het is niet meer dan een grasveld, maar trekt eenmaal per jaar grote drommen bedevaartgangers. *Maar in de overige dagen van het jaar leeft het stadje zijn eentonig, droomerig bestaan.*

Vervolgens komt de kerk aan bod. Daar vermeldt hij de aanwezigheid van een fresco Christophorus. In 1904 werd het ontdekt. Maar zegt hij het is niet te fotograferen. Het is te groot en niet te zien, omdat de ingang tot de toren is dichtgetimmerd.